Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 588/24
22.10.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Ћесаровића и Мирјане Поповић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, одлучујући о жалбама Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Вукчевић Бошка, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 1947/22 од 29.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2024. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Првог основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Вукчевић Бошка, а пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 1947/22 од 29.02.2024. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 1947/22 од 29.02.2024. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити са мером електронског надзора на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Истом пресудом одређено је да ако окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању од 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 87 КЗ и члана 246а став 3 КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, па је од окривљеног одузето 46,36 грама канабиса и 62,71 грам амфетамина, као предмета извршења кривичног дела и одређује се њихово уништење. На основу члана 261 и 264 ЗКП окривљени АА обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 15.694,19 динара, а на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-Прво основно јавно тужилаштво у Београду, због повреде Кривичног законика и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и укине првостепену пресуду, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Вукчевић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу, укине првостепену пресуду и списе предмета врати на поновни поступак или да жалбу усвоји, а првостепену пресуду преиначи, тако што ће окривљеног осудити на условну осуду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 621/24 од 24.05.2024. године предложило да се жалба Првог основног јавног тужилаштва у Београду усвоји као основана и првостепена пресуда укине, а списи предмета врате првостепеном суду на поновно суђење, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Вукчевића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду, одржао је седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Вукчевића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници већа Апелациони суд у Београду размотрио је списе предмета заједно са првостепеном пресудом, жалбама и предлогом Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалбе су неосноване.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду наводећи да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање и повредио кривични закон, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. Наиме, јавни тужилац у жалби истиче да је погрешно првостепени суд закључио да је окривљени наведену опојну дрогу која је код њега пронађена држао у мањој количини за сопствене потребе. Јавни тужилац указује да иако законодавац није јасно и недвосмислено одредио шта је велика количина опојне дроге, али да велику количину опојне дроге представља она опојна дрога која превазилази мању наркоманску дозу, која се користи за сопствену употребу у кратком периоду, из којих разлога се, по ставу јавног тужиоца под мањом количином за сопствену употребу у смислу члана 246а став 1 КЗ не могу сматрати радње које је предузео окривљени, посебно имајући у виду да је критичном приликом од окривљеног одузето 46,36 грама опојне дроге канабис и 62,71 грам амфетамина, а очигледно је да наведена количина опојне дроге превазилази потребу просечног конзумента за пар дана, имајући у виду да је исти навео да дневно користи 3-4 грама марихуане и амфетамина.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, о чему су у образложењу првостепене пресуде дати јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правилно је првостепени суд нашао да своју одлуку може засновати само и искључиво на доказима који су изведени током првостепеног поступка, па је након детаљне анализе свих доказа и довођењем истих у међусобну везу нашао да изведени докази не пружају поуздан основ за утврђивање чињеница да је окривљени опојну дрогу држао у већој количини.

Наиме, правилно је првостепени суд утврдио да је од окривљеног АА критичном приликом одузета марихуана која је била упакована у 8 пвц кесица укупне нето масе 46,36 грама, као и опојна дрога амфетамин укупне нето масе 62,71 грам упакована у пластичну кесу, при чему је окривљени у својој одбрани навео да је зависник од марихуане и амфетамина, односно да 20 година уназад користи марихуану, а 15 година амфетамин, на тај начин што дневно користи 3-4 грама и марихуане и амфетамина, објаснивши и да је наведену опојну дрогу купио пар дана пре критичног догађаја од непознатог момка.

Надаље, првостепени суд је имао у виду и налаз и мишљење судског вештака др Милене Станковић од 05.09.2022. године из кога произлази да АА дуги низ година конзумира марихуану и амфетамин, те да је код њега временом дошло до пораста толеранције за количину узимане опојне дроге, односно било му је потребно да узима веће количине опојне дроге да би постигао ефекат који је од тих дрога очекивао, те је судски вештак навела да је сасвим могуће да окривљени АА код кога постоји пораст толеранције на коришћење опојне дроге за једну ноћ када не спава, већ читаву ноћ ради, конзумира око 2 грама амфетамина, а поготово што нема података о квалитету и чистоћи дроге коју је он критичном приликом конзумирао.

Имајући у виду напред наведено, првостепени суд правилно закључује да је количина марихуане и амфетамина који су пронађени код окривљеног могла бити од стране окривљеног конзумирана у краћем временском периоду, те да му је количина од 46,36 грама марихуане била довољна за 10 до 20 дана конзумирања, а количина амфетамина од 62,71 грам била довољна за око 30 дана коришћења. Из наведених разлога, а посебно имајући у виду и трајност коришћења опојне дроге марихуане и амфетамина, правилан је закључак првостепеног суда да наведена опојна дрога у напред наведеној количини не представља велику, већ мању количину супстанци које су проглашене за опојне дроге, па је првостепени суд правилно нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ, налазећи да је окривљени наведену количину опојних дрога држао у мањој количини за сопствену употребу.

У изјављеној жалби бранилац адвокат Вукчевић Бошко оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, налазећи да суд није дао адекватан значај олакшавајућим околностима које су утврђене на страни окривљеног, који је у потпуности признао извршење кривичног дела, држао се коректно, при чему је

окривљени зрела особа која до сада није осуђивана.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције, ценио све околности предвиђене одредбом члана 54 КЗ, које утичу да казна буде мања или већа, те је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је у потпуности признао радњу извршења кривичног дела, да се држао коректно и то како приликом инкриминисаног догађаја указавши полицајцима да поред опојне дроге коју има са собом, извесну количину опојне дроге држи и у стану у коме борави, тако и током кривичног поступка, да се ради о зрелој особи, док отежавајућих околности суд није нашао. Првостепени суд је овом приликом имао у виду податак о неосуђиваности окривљеног, али како је иста резултат законске рехабилитације, ову околност није узео као олакшавајућу, ни као отежавајућу околност.

Ценећи све напред наведене околности, правилно је првостепени суд окривљеног АА за извршење кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се сходно члану 45 став 3 КЗ извршити са мером електронског надзора, на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд наведена казна затвора коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, нужна је, али и адвекватна, те ће се истом остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 4 и 42 КЗ.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Кристина Вуковић с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић